

Trn Nguyễn Đán là bút hiu của M c s L Thành K n, tng có 11 năm gây đng m t h i thánh Maryland. Khi ông đ n, h đ o g c Vi t t i đây là khu đ t còn b hoang. Tháng Tám 2007, m t ngôi giáo đng khng trang đ c làm l cung hi n. T tháng Tám 2008, ông là qu n nhi m H i Thánh Fort Worth, Texas.

1.

Bu i t i đó Trnh n m m th y mình v Vi t Nam. Gi c m y nh th t. Chi c xe h i th anh xu ng m t vùng đ t mà ng i ta đang cày x i, rào ch n, chu n b làm m t khu nhà m i, gi ng nh các khu nhà riêng bi t M . Bên trong các hàng rào, Trnh nhìn th y m t khung c nh th t trái ng c đ n n i anh ph i ngay l p t c l y cái camera trong gi ra ch p li n vài t m (hy v ng s g i đi đ thi nh đ p th gi i (!!!)). M t căn nhà, đúng h n là m t túp l u xiêu v o, ngay bên c nh nó là m t căn nhà l u m i toanh. Gi ng nh m t b c tranh mà anh xem đã lâu và r t thích, ch p t sau l ng m t đ a bé da trng đang ng i bên c nh, n m tay m t đ a bé da đen bên m t dòng sông, hai m u da tng ph n n i b t lên trên n n b u tr i xanh, nh hình nh hai căn nhà anh đang nhìn th y, n i b t lên n n tr i xám x t bu i chi u.

Hình nh hai đ a bé hai m u da g i lên cho ng i ta m t c m giác an lành, hình nh m t th gi i hòa h p, hòa bình, còn hình nh hai căn nhà này l i gây cho ng i ta m t c m giác b t r t, b t nh n, có m t s xa cách quá l n gi a các l i sng và đ i sng, có m t s phân bi t th n nhiên l nh lòng nh s nh n tâm bình thng c a cu c đ i. Sao các bu i chi u Vi t Nam thng bu n. Có l mình ch tng thng th thôi. Chi u đ u l i chng bu n. Anh đang l ng không bi t nên b c vào căn nhà nào đ h i thăm, thì th c đ y.

Tâm h n Trnh v n nh y c m. Dù ch là gi c m , nhng anh không th ng l i, trn tr c suy nghĩ trong bóng t i. T i sao mình l i phân vân không bi t nên vào căn nhà nào đ h i thăm. T i sao mình ng n ng i? T i sao mình không b c ngay vào căn nhà l p x p đó đ h i? T i sao mình còn đng ng m căn nhà l u sang trng v i v chiêm ngng, và đng nh cái ý đnh b c vào căn nhà sang trng đó đã lên đ n h n sáu m i ph n trăm r i. S m nh c a mình là căn nhà l p x p đó, đ u ph i là căn nhà l u kia. T i sao? Có ph i Chúa mu n nh c l i l i h a nguy n c a con cách đây h n 10 năm? L i h a nguy n y chân thành, rõ ràng, chi ti t không h nh m l n. Anh c tr mình qua l i, dù đã c gng tr r t nh , nhng cũng làm Duyên th c

giấc, cô hỏi: anh không ngủ được hay, sao vậy?

Trần nói khi không có gì, cho vậy yên tâm, rồi cố dỗ giấc ngủ trở lại, cố gắng không xoay trở qua lại nữa, sẽ làm mất giấc ngủ của vợ, cô còn ngủ được mai còn đi làm sớm. Vợ trợn trợn. Anh ráng nằm yên một chút, chợt nghe tiếng thở đều đều của vợ, khe khẽ ngói dậy ra khỏi giường, đi nhón vào phòng làm việc. Phòng nằm cách xa phòng ngủ của hai vợ chồng và hai đứa con nhỏ. Trần ngói yên trên ghế một lúc, hai tay ôm đầu.

Sáng hôm sau trong sự làm Trần gỏi đi đến thoả cho ông Mác sự của mình và hẳn chi u nay đi làm vợ sớm đi uống cà phê. Ông Mác sự là bạn Trần khoảng 10 tuổi, mà anh vợ n gỏi là anh một cách thân mật. Ông đi với anh gỏi ng nhón là một người bạn đi với một người bạn hẳn là một Mác sự với tín đồ. Anh nói sau một lúc trầm ngâm:

-Em nghĩ là đã rồi lúc phải thức hi n lại hạ với Chúa mới mới y năm trước.

-Chuyện như thế nào kể cho anh nghe.

-Anh có nhớ Đái Hái New Orleans vào khoảng năm 1998 không, sau khi Mác sự Mitchell gỏi ng và kêu gỏi dâng mình đi truy n giáo em đã đi lên và cứu nguy n dâng mình. Dù đã hẳn 10 năm rồi nhưng khi được nhón c lại em với như nguyên khung cảnh hôm đó, với như ng cảm xúc như đang đi đến với Chúa, nghe tiếng Ngài nói. Nhưng rồi sau đó hẳn rồi với việc học, rồi sau đó việc làm, rồi sau đó lại lấy vợ. Trần cười. Rồi sau đó lại có con, không chón một, mà hai đứa. Rồi lại hạ với Chúa đi vào quên lãng.

- Rồi gì nữa? Ông Mác sự cũng cười.

-Tôi hôm qua em có mất giấc mơ. Trần kể lại.

Anh lại trầm ngâm một lúc. Anh nhìn ra đường, lác đác vài cành lá vàng làm anh thấy như mùa thu ở Maryland, có lẽ thu đã đến rồi. Anh ao ước được trở lại, đi trên như ng con đường mùa thu

trần ngồ p sồ c mồ u, hoồ c lái xe mồ t mình đi vào nhồ ng khu rồ ng nhồ, mồ t nét đồ c trồ ng cồ a tiồ u bang miồ n đông này, có rồ t nhiồ u khu rồ ng nhồ, nhiồ u hồ, mà ngồ i ta có thồ đồ n bồ t cồ khi nào muồ n, bồ t cồ khi nào cồ n. Điồ u đó rồ t phù hồ p vồ i tánh tình cồ a Trồ nh, trồ m lồ ng, yêu nghồ thuồ t, thiên nhiên.

-Anh hiồ u tâm trồ ng cồ a chú. Ông Mồ c sồ nói.

-Tồ lâu em vồ n thồ ng hay bắn khoăn vồ nhồ ng khoồ ng cách cồ a con ngồ i trong cuồ c sồ ng. Em thồ y cuồ c đồ i sao vô tình quá, có chút bồ t công nồ a. Tồ i sao nhồ ng ngồ i trồ n không thồ chia xồ cho nhồ ng ngồ i đồ i, đồ cho khoồ ng cách gồ n lồ i.

-Thồ t ra ngồ i ta cũng cồ gồ ng làm điồ u đó nhiồ u chồ. Nhiồ u hồ i tồ thiồ n, nhồ ng non profit organization mồ ra khồ p nồ i, vồ i ý muồ n góp phồ n chia xồ sồ bồ t công cồ a xã hồ i.

Trồ nh cồ i, nói vồ i vồ xin lồ i:

-Em không nói câu này ra vồ i ý đồ nh trách móc ngồ i khác. Ngồ i đáng trách móc đó phồ i chính là mình. Mình không làm mà nói ai, hồ anh?

-Thồ chú nghĩ sao vồ điồ u đó. Ông Mồ c sồ hồ i.

-Em nghĩ đã đồ n lúc em phồ i làm, thay vì nói.

Ông Mồ c sồ thồ y cồ n phồ i đồ cho mồ t khoồ ng trồ ng im lồ ng trồ c khi nói mồ t điồ u quan trồ ng. Cồ hai cùng im lồ ng mồ t lúc, cùng đồ mình suy nghĩ. Ông nhìn ngồ i đàn ông trồ thành đồ t ngồ i trồ c mồ t, vồ suy tồ.

Mồ t giây phút yên lồ ng thoáng qua:

-Chú có suy nghĩ gì chi tiết cho a, nhß là hoßch đßnh mßt kß hoßch chßng hßn.

-Dß cho a, em mußn hßi ý kißn anh trßc.

-Em có gì cho Mßc sß Vißn cho a?

-Dß có, nhßng Bß đi Anh cho a vß.

-Cß thß là em mußn đi truyßn giáo, trß thành mßt giáo sĩ?

-Dß phßi.

-Truyßn giáo hay giáo sĩ? Theo anh đó là hai vßn đß khác nhau.

-Anh thßy cái nào tßt hßn, cho em?

-Chú mußn cái gì?

Đó là lý do tại sao Trßn thích gửi nhiếp ảnh gia tình thân này, thßng chßy đßn mßi khi có nhiếp ảnh gia đến gặp quyßt. Dßng nhß lúc nào anh ßy cũng cho đßa ra nhiếp ảnh gia hỏi đßng ßi khác trß lßi, bày tß ý mußn cho a mình, tß chßn cho mình mßt đßng lßi gißi quyßt hßn là đßa ra mßt lßi khuyên. Trßn ném mßt trái bóng khác:

-Em mußn anh cho em mßt lßi khuyên. Anh thßy đißu nào là thích hßp cho em trong hoàn cảnh này?

Ông M c s m m c i:

-Chú có nói chuyện với cô chưa?

-Đ r i, nh ng...

Trnh l i nh cách đó vài ngày hai v ch ng đi b m t vài vòng trong sân tennis, sau khi thi đ u giao h u v i nhau vài set đ t p th đ c cu i tu n, mà Trnh hay nói đùa là Rafael Nadal giao đ u v i Justine Henin, hai tennis players hàng đ u th gi i mà c hai v ch ng là fan. B ngoài trông cũng h i gi ng, Justine Henin Duyên h i nh con, đ ng bên c nh Rafael Nadal Trnh thua g n c ...cái đ u.

-M y hôm nay em th y anh h i khác khác, có v suy nghĩ. Có chuyện gì không anh? Trong s có gì không? Duyên h i.

Trnh nhân ti n nói luôn:

-Cách đây nh u năm, kho ng h n 10 năm, anh có h a v i Chúa là dâng mình làm giáo sĩ, đi truy n giáo. Nh ng b th t h a sau khi g p ...em.

-Đ th a h ? Duyên c i.

Trnh cũng c i:

-My fault. M y ngày nay qu th t là Chúa có nh c nh anh v l i h a đó. Anh đang suy nghĩ, h n Chúa s tr l i. Em nghĩ sao?

Duyên không cớ i nà, cô nói mọt cách đn đo:

-N u anh đã nghe ti ng Chúa g i thì em không dám c n. Nh ng xin anh nghĩ i v hoàn c nh gia đình mình bây gi , và c u nguy n thêm. Em cũng s c u nguy n nhi u v đi u này. Đây là mọt quy t đ nh quan tr ng đó anh .

Tr nh nói i v i ông M c s v l n nói chuy n đó

-Anh cũng đ nh h i em. Khi nghe ti ng g i c a Chúa, em nghĩ s thu x p gia đình th nào? M c s h i.

Tr nh tr m ngâm:

-Em cũng ch a bi t tính sao. Hoàn c nh gia đình em bây gi cũng khó đ th c hi n hoài bão, c c m , i h a. Duyên cũng đi làm, cháu bé m i 4 tu i. Căn nhà l n ch a tr xong, khi nghĩ i em th y h i ti c, giá mình đ ng mua căn nhà l n nh th , giá mà có... mọt đ a con thôi, giá mà... bi t bao nhiêu cái giá mà, bây gi là mọt cái giá ph i tr .

M c s đ t tay lên vai Tr nh:

-N u th t s mình làm gì theo ý c a Chúa thì Chúa s gi i quy t nh ng khó khăn cho mình em . Nh ng hãy xem i có th t đó là ý c a Chúa hay không. Và còn v n đ th i đi m n a. Chúa g i, nh ng lúc nào. Em hãy c u nguy n thêm. Anh s g p em thêm đ nói chuy n và c u nguy n v i nhau.

Tr nh nói thêm:

-Hình nh nh ng đ a bé nghèo kh , cô đ n, b t h nh c l n qu n trong đ u em, không d t ra

đ c.

Lúc hai ng i đ ng d y. Tr nh ch t th y mình r t bu n, bu n đ n mu n khóc.

2.

Tr nh v n là m t đ a bé có v n đ v i xã h i tr c khi gi i quy t đ c nh ng v n đ v i xã h i đ hòa nh p vào giòng ch y c a xã h i. Khi ch y đ c thì ch y r t êm ái. Đ n M m t mình không cha m , s ng m t mình v i gia đình ng i b o tr , tuy s ng chung v i gia đình ng i b o tr có đ n năm ng i con cùng trang l a, nh ng s ng m t mình, vì luôn luôn n mình r t kín trong cái v c a mình, không giao thi p v i nh ng đ a tr cùng trang l a đó, ngo i tr vài câu nói thông tin khi ăn chung, đi h c chung. Cu c s ng n i tâm quá khép kín đó cũng có lúc bùng n , bùng n v h ng không t t, Tr nh giao ti p v i nh ng đ a tr x u trong tr ng mà th ng bé con 14 tu i th y có v gì hay hay, b t c n đ i, s ng t nhiên. Ch là cái v đ ng b c ngo i c a viên thu c đ ng. Nó đ n đ n v i c tr thành m t thi u niên bằng đ ng, th c s không ph i là đi u mà th ng bé cô đ n mu n. Khi nó hi u ra thì đ ng nh cũng đã lún h i sâu r i. Bằng đ ng con nít y đ c ch huy b i m t đ a l n h n, và có m t th ng nh Vi t Nam ch i thân v i nó, th ng hay nâng đ nó, b o v nó.

14 tu i, nó đã bi t hút thu c m t cách thành th o, sau nh ng l n đ c đàn anh sai v t trong m t vài công tác ch m ch a, cho chút ti n tiêu v t, Tr nh th ng ng i m t mình trong công viên, m t cái công viên i gi a kho ng đ ng t tr ng v nhà, nó hay xu ng tr c m t tr m, r vào công viên v ng v , m i thu c hút, nh khói m t cách đi u ngh , nhìn ra h , m t lúc lâu r i l ng th ng đi b v . Nó thêm s ng trong m t căn nhà đ y p tình yêu th ng, ti ng c i c a cha m anh ch em. Ông bà b o tr cũng th ng nó, nh ng ông bà còn 5 đ a con ru t đ th ng h n. Năm đ a kia thì h c gi i, trang tr ng, kiêu hãnh, không g n đ c. 14 tu i, nó m khi l n lên, h c gi i, ra tr ng, có v i c làm, mua nhà l n, có v con, r i giúp đ cho nh ng đ a tr nghèo mà nó v n g p trong tr ng, trong l p. Tâm h n nó đ xúc đ ng, th ng bênh v c l ph i, giúp đ nh ng đ a b n y u th h n. 14 tu i nh ng Tr nh có m t thân th cao l n, r n ch c nh m t đ a 17. M y đ a kia cũng n m t nó. Nh ng nó thì n th ng đ ng tr ng ch m i 18, h c năm cu i High School, m t lúc nào cũng l m lì, có khi gi v r n ng i cao lên cho t i đàn em th y con dao đ trong bao d t l ng qu n.

M t bu i t i, sau khi đ cho m t con m i h h ênh ch y vu t thoát, m t bà già kho ng 70 đ ng trong parking lot v ng ng i còn rút ti n trong bóp ra đ m. Th t ra Tr nh d s c đàn c nh đ th ng đ ng sau nhào t i gi t bóp, nh ng lúc y bà ta quay l i, ánh sáng ng n đèn trên cao soi

rõ khuôn mặt nhăn nheo, khåc khå, tåi nghiåp. Trånh chåt nghĩ đån bà nåi mình nhång ngày còn nhå, mặt nåi tråc ån dåy trong lòng nó, nó làm bå đi chåm đå bà già có thì giå låt vào xe, khóa cåa låi. Nó bå thång đàn anh "dåa" te tua trong công viên gån đó, hai ba båp tại ngã ngåa, mặt vài cú đá chúi nhåi, mặt mũi tråy tråa, råi ra lånh cho ba thång nhóc còn låi vào xe:

-Vô xe, dåt, đå cho nó tå đi bå vå nhà, cho nó chåa.

Thång Hà, thång Viåt Nam thå hai trong nhóm, run run nói:

-Em å låi våi nó.

Đàn anh lå mặt:

-Muån ăn đòn nhå nó không?

Xe chåy đi, Trånh nhå còn nhìn thåy đôi mặt xót thång cåa thång Hà nhìn låi. Nó ngåi trên ghå đá, thân thå đau đån, mặt mũi sång vå, chåy máu. Đêm cuåi thu, tråi đã trå lånh. Trånh chå có cái áo thun mång manh, chiåu nay nó đã nói láo våi ông bà båo trå qua nhà bån đå håc nhóm. Nó đau đån, tåi nhåc, hå thån vì så sai låm cåa mình, vì så hèn nhåt cåa mình, và så håi không dám trå vå nhà trong cái thân hình tå tåi thå này. Nó không biåt đi đâu. Hoang mang, tuyåt vång.

Thình lình có mặt chiåc xe håi đåu låi bên cånh nó, cåa må ra. Trånh nhån ra ngång i đàn ông Viåt Nam lån tuåi måi đån tåi trong khu xóm nhà nó mặt vài tháng nay mà nó thång thåy ông và gia đình nghiêm chånh áo quån måi sáng Chúa Nhåt, có lå hå đi nhà thå. Ông ta nhån ra nó tå xa trong ánh đèn:

-åa cháu, sao å đây giå này. å, sao mặt mũi cháu bå chåy máu våy? Lên xe bác đi.

Tr nh v i v i lên xe, ng i băng sau, thu mình vào m t góc.

Ng i đàn ông nói:

-Bác ch cháu v nhà ông bà Smith nhé.

- không, Tr nh rên lên. Cháu không mu n v đó.

-Sao v y?

Tr nh b t lên khóc, dù gì thì nó cũng ch m i 14 tu i, gan lì thì cũng gi i h n thôi:

-Cháu đi v i m y đ a b n băng đ ng, b nó đánh, cháu không dám v nhà.

Ng i đàn ông quay i nhìn th ng bé t i t . Dù i n con, to xác, nó v n là m t đ a tr còn đi h c trên school bus, th nh tho ng ông v n th y nó trong gi đi h c v , i ng th ng xu ng xe, i th i vào nhà, khác v i nh ng đ a tr khác tíu tít v i nhau tr c m t đ ng. Ban đ u ông nghĩ nó là m t ng i Thái, hay Phi, v i n c da ngăm ngăm, nh ng có i n nói chuy n v i ông Smith, ng i hàng xóm nghiêm ng , ông bi t nó là m t đ a tr Vi t Nam, ông đã đ nh sang làm quen v i nó nh ng ch a có đ p. Thì i có đ p nh th này.

Ông đ a tay ra sau đ t trên đ u th ng bé, v v :

-Bác s đ a con v nhà ông bà Smith, bác s vào cùng v i con, nói chuy n v i h . Con đ ng s .

Cuộc đời của Trn hoàn toàn thay đổi sau đêm hôm đó. Ngồi đàn ông y là một M, đã cho Trn và nhà ông bà Smith, và cùng vào nhà với nó, nói chuyện với ông bà báo về nó.

Sau nhiếp u nói chuyện với nhau, ông bà Smith báo về đã bằng lòng làm giấy tờ giao Trn lại cho gia đình M. Vì. Nhà ông cũng có hai đứa con trai cùng tuổi. Một tuổi là Trn đi nhà thờ với gia đình ông, tìm thấy Chúa Jesus sau một thời gian ngắn. Trn như con chim u đã tìm lại được mái nhà xưa, với khung cảnh, môi trường thích hợp với tâm hồn nó và tình yêu thương của Thiên Chúa, tình yêu thương của ông bà M, hai người anh em trai nó. Trn đi vào cuộc sống mới với một đời sống mới.

3.

Có một Chúa đã cho con gặp B. Vì vào buổi tối hôm đó, đứa con có ngày hôm nay. Con biết là Chúa có chương trình cho con. Trn thấy một người bắt đầu cuộc nguy hiểm bằng những lời nói và ý. Đó là những mình đang bao giờ quên. Đó là với Trn, đó là cái nhìn của tôi, khác với những khác trong cuộc đời. Khi cuộc nguy hiểm như vậy đó, Trn thấy khóc, một nỗi xúc cảm tràn dâng trong lòng mà anh không thể tìm thấy được.

Nhưng ngày đầu sau đám cưới, khi cuộc nguy hiểm chung với chúng, Duyên vẫn rất ngạc nhiên khi nhìn thấy Trn khóc một cách dễ dàng, một điều rất trái ngược với con người Trn trong cuộc đời. Tôi nghĩ đến Tiến sĩ Toán, làm việc trong một cơ quan nghiên cứu khoa học, nghiêm chỉnh, công nhận trong công việc, nhưng trong nhà thờ là một người vui vẻ, thoải mái, không bao giờ để cho ai thấy sự nhút nhát, yếu đuối của mình trong phòng riêng, khi cuộc nguy hiểm với Chúa. Trn như khi cuộc nguy hiểm, chưa bao giờ người và thấy chúng bị u ám cảm xúc, cảm thấy khi cùng nhau xem một đoạn phim chiếu cảnh những đứa trẻ bị đói, lang thang đầu đường xó chợ ở Phi Châu, Trn lại nghĩ đến những đứa trẻ đi vào phòng làm việc đóng cửa lại, nhưng lúc đó Duyên không muốn ai làm phiền anh, cảnh như những đứa con, khi chúng còn B. làm giúp gì đó.

Sau khi cuộc nguy hiểm sáng nay, Trn đang dậy, lại gặp của sự nhìn ra những mặt khác. Báo về trong quang cảnh hồn nhiên như ngày trước. Căn nhà của anh nằm trên một đồi nghiêng, khung cảnh có thể nhìn thấy con đường ngoằn ngoèo dẫn xuống đồi chân đồi, hai bên với những cây hoa tím thắm. Khung cảnh thật thanh bình. Mình đã sẵn sàng để rời bỏ sự ồn ào này chưa? Rồi báo về gia đình đã mang mình gần 30 năm, với những cảnh đẹp và những giấc mơ thành tựu, nhưng không hề được yên ổn.

Tâm hồn v n b t r t khi nh i hình nh nh ng đ a tr tr c tu i ngày x a, nghèo đói l c lũng b v đây đó. Anh th t s mu n làm m t cái gì đó cho chúng, không ph i t i qu c gia này, mà nh ng n i th gi i quên nh n. Anh có th làm m t cái gì đó cho chúng, không ch v t ch t, nh ng còn là m t ni m tin mang đ n m t đ i s ng an bình. Anh đã c u nguy n xin Chúa m đ ng và cho đ u hi u, và yên tâm ch đ i.

Duyên d y s m h n anh, đang loay hoay trong b p. Cô ph i đi làm s m, nh ng luôn mu n có thì gi ăn sáng m t chút v i ch ng tr c khi m i ng i lo công vi c c a ng i đó. Cô ng ng lên khi th y Tr nh đi vào:

-Em xong r i đây. Anh l y cà phê, em đ n th c ăn ra li n

Trong khi ng i ăn, Duyên tranh th k chuy n vui:

-Hôm qua m y bà ph n trong nhà th ph ng v n em. H nói có đ c t báo local c a thành ph ch p hình anh đang đ ng tr c nh ng m u máy bay m i. H nói trông anh đ p trai oai v quá ch ng và h i em có ph i là h i đó em ...ch u anh vì anh đ p trai quá hay không?

Tr nh c i, đ a tay xoa mũi:

-S p b l mũi r i. Em tr l i sao?

Duyên cúi xu ng đũa th c ăn:

-Em nói có đúng m t ph n. Ph n nh thôi. Ph n chính là vì đ c tin và lý t ng s ng c a anh.

Tr nh khô hài:

-Thật vậy sao. Vậy mà hỏi gì anh cät täng phän đó là phän chính chä.

Duyên đäp vai chäng:

-Thôi ông äi, đäng có mà leo lên mây, bäc xuäng giäm em mät cái đi.

Tränh cäi ha hä, ít khi nào thäy cäi säng khoäi nhä vậy. Và có cä häi thì häi luôn:

-Thä thì em nghĩ sao vä lý täng mà anh đã chia xä väi em hôm ä sân tennis?

-Em cũng cäu nguyän Chúa nhäu, và Chúa cũng có trä läi em räi. Không phäi chä mình anh quan tâm đän vän đä các trä em bäi đäi đáng thäng, em cũng có ý täng đó. Chúng quä thät rät cän Chúa. Duyên nói nhä, giäng chäm läi. Em cũng có vào website truyän giáo cäa giáo häi mình và thäy có mät vài cä häi cho anh, anh nên đi mät chuyän ngän hän, Chúa sä mä đäng cho nhäng län täi. Đi tä tä. Em chäc là Chúa sä ban phäc cho täm lòng và mäc đích cäa anh.

-Em và con thì sao?

-Em có gäi cho bà näi Trät hôm qua, mä nói khi nào anh đi mä sä đän đây trông cháu, em vän đi làm.

Tränh nhìn vä. Duyên cúi xuäng. Anh läy tay nâng cäm cô lên:

-Em có ...buän không?

Duyên bät lên cäi:

-Thôi hát gi hát c i l ng r i, anh hai. Đ r i, em ph i chu n b đi làm đây.

Bây gi i i đ n phiên Tr nh th y mình không bình th ng. Không ph i vì đ ngh c a v , mà vì t m lòng c a ...nàng. Mũi b ng cay. S p khóc n a r i. Nh ng ch a k p khóc, không dám khóc vì hai đ a con t trên l u ch y ùa xu ng, Tr t 6 tu i gi ng y h t B và Tr u 4 tu i có nét gi ng M . Tr nh ôm hai con vào lòng. Duyên đ n g n, đ t tay lên c ba cha con:

-Em nghĩ r ng m t ngày nào đó, em và các con s đi chung v i anh đ n n i nào Chúa mu n.

Tr nh nh có l n trong bài gi ng M c s nói câu này, mà ông nói là quote t câu nói c a m t ng i khác: N u không có b t đ u, thì s không có k t thúc. N u mình không b t đ u b c đi, thì s không bao gi đ n n i c . Tr nh nghĩ là mình ph i đi ki m Kinh Thánh đ c i câu nói c a Giô suê khi dân Y s ra ên đang đ ng tr c sông Jordan đang tràn b n c lũ. Câu này thì anh bi t, nh ng mu n h c cho thu c. Nó đây: và khi nh ng th y t l khiêng hòm giao c c a Đ c Giê hô va, là Chúa c th gian, m i đ bàn chân mình d i n c sông Giô đanh, thì n c c a sông, t c n c t ngu n ch y xu ng, s chia ra, và đ n i thành m t đ ng.

Chúa s m nh ng c h i, tháo g nh ng khó khăn, khi ng i b ng lòng b c đi tr c..

4.

Ông B , ng i anh l n, và v , đ a Tr nh ra phi tr ng.

Tr c c a check point, M c s Vi n ôm đ a con trai vào lòng, nó đã quá l n r i, v y mà ông v n ôm nó, si t ch t nó trong lòng:

-B M s c u nguy n cho con luôn luôn.

Sống Một Mình Cho Nhìu Người

Tên: Trần Nguyên Đán

Thư: Bảy, 17 Tháng 10 Năm 2009 20:19

-Anh sống u nguy cho em. Người anh M nói.

Cuối cùng là v. Duyên c, t v không quá buồn nh hai người đàn ông:

-Em và hai con sống u nguy cho anh.

Đó là hình nh cách đây 3 năm. Ba năm sau, cũng hình nh phi trng, nhng ch còn gia đình Trnh, v và hai con, nay đã n h n m t chút, và s n sàng bay đi, đ n m t n i mà h s phải sống m t mình nhng v i nh u người đang c n h, cho nh u người đang c n h. Chuyện đi này s r t dài.

Tôi là người duy nh t đ n ti n v chng Trnh hôm đó, vì anh không mu n ai đ a ti n, s h b n lấy đ n anh. Anh nghĩ tôi là người c ng r n, anh cho tôi đi.

Trnh không h bi t r ng khi máy bay bay lên, tôi phải cúi xu ng đ gi u khuôn m t đ m đĩa n c m t.